

[Formanden.]

Folketingsmand J. C. A. Larsen,
— Elgaard,
fhv. Landstingsmand Thomas Larsen,
Landstingsmand Stensballe,
Folketingsmand Ulrichsen,
— Korsgaard og
fhv. Landstingsmand Jørgen Hald
til Medlemmer af Jernbaneraadet for Tiden
fra 29. Juli 1935 til 28. Juli 1940.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Værneting for Østgrønland m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1509).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1165) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1510).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 1163) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Efter Anmodning af Indenrigsministeren skal jeg lade Sagerne under Nr. 3 og 4 udgaa af Dagsordenen, i hvert Fald foreløbig.

Man gik da til den sidste Sag paa Dagsordenen, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Korntælling og en Kornordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5097; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 1369).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Det Forslag om Korntælling og en Kornordning, som er fremsat fra æret konservativ Side her i Tinget, indeholder to Krav, nemlig Kravet om en Korntælling og Kravet om Indførselen af en Afgift ved Indførsel af Korn.

Ordføreren for Forslagsstillerne motiverede forleden Kravet om en Korntælling med, at det skyldtes Ønsket om at faa et Overblik over Kornbeholdningerne her i Landet, for at man derigennem kunde opnaa en Tilpasning mellem Beholdningerne og Forbruget. Man vilde sikre sig, at der ikke blev indført mere Korn, end der var Brug for, hvorimod man, saa vidt jeg forstod, var villig til at give Tilladelse til Indførsel af det Korn, der skulde bruges, og som vi ikke selv havde her i Landet.

Jeg tror i og for sig, det kunde være rigtigt nok at gennemføre en saadan Korntælling og at fastlægge Indførselen derefter, men saa maa man ogsaa tage Konsekvensen af det Resultat, man kommer til ved Tællingen. Man maa være klar over, at hvis Korntællingen viser sig at give til Resultat, at der kun mangler f. Eks. 1 Mill. Tønder i at være Korn nok, eller hvor meget der nu kan mangle, og man saa siger: nu indfører vi ikke mere, end der mangler, ja, saa er dermed ikke givet, at der ikke vil blive Mangel paa Korn. For hvis de, der har Korn liggende — og det vil sige de velhavende større Landmænd, ikke de mindre velhavende større Landmænd, for de har allerede solgt i Efteraaret; det er kun de velhavende større Landmænd og saa Købmændene, der i Øjeblikket har Korn til Salg —, hvis de bliver klar over, at nu kommer der ikke mere Korn ind i Landet, end hvad der lige er tilstrækkeligt til Forbruget, saa er det indlysende, at de meget let vil fristes til at tilbageholde de Beholdninger, de har liggende, for derigennem at presse Kornprisen op. Det er ganske naturligt, at de ser saadan paa det, og det er saa stor en Fristelse, de bliver udsat for, at jeg ikke tror, de kan lade være at falde for den.